

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Interiora hominis bona, quæ in paupertate elucent, magis æstima[n]da.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Valer. Max.
lib. 7. c. 2.

communis fert natura. Idcirco, quomodo mens tua seipsa utatur. In hoc enim sunt omnia. Cetera siue à voluntate dependeant, siue secus, mortua sunt, fumusq̃. Quidni Antoninus virtutes æquè diuitijs, ac corpori mentem anteponat, cum vel Ethnicus Anaxagoras interroganti cuidam, quisnam esses beatus? dixerit, Nemo ex his, quos tu felices existimas: sed cum in illo numero reperies, qui à te ex miseris constare creditur. Non erit ille diuitijs & honoribus abundans: sed aut exigui raris, aut non ambitiosa doctrina fidelis ac pertinax cultor, in recessu, quàm in fronte beator; fide ditior, quàm ære; moribus cultior quàm honoribus; denique ipsa locupletior paupertate.

III.
Horat. Tur-
sellin. lib. 4.
vit. S. Franc.
cap. 11.

Quod vel naturæ lumine docti vidère Iapones, quantumvis alioqui Bonziorum suorum tenebris obnubilati. Sanctus noster, Franciscus Xauerius ad regem Bungi salutandum regiam ingressus, pratorianos milites numero sexcentos, luculenter armatos offendit in vestibulo atrioq̃, mox in spatiosa porticu compluros è cohorte regia obuios habes, &c. Aula hinc paruit viris nobilibus plena, ubi puer septennis; sed quod facile appareat, indolis rara, ab sene ductus occurrit Xauerio, eumq̃ more patrio salutat. Fortunatum eius in regiam aduentum regi perinde eharum iucundumq̃ fore, ut tempus imber sit per astatem segeti siti-enti. Proinde ingrederetur laus, ac memor, se bonis iuxta charum esse, & inuisum malis. Ad qua eum Franciscus conserit ac benigne respondit, adiacit puer: O te beatum, Pater, qui ex alio orbe in alienas terras venaris, nihil hinc mereimur petens, præter infamiam paupertatis! O immensam DEI, quem colis, bonitatem! ò reconditam sapientiam! cui cordi est in suis sacerdotibus rerum inopia egestasq̃! Ex nostri Bon- xij ab egestatis probro usq̃, eò abhorrens, ut iurati propalam confirmant, pauperibus obstructum obvallatumq̃, esse iter in calum, &c. Porro is puer grauissimis de rebus, supra atatem differens, in vltiorem aulam Franciscum Lusitanosq̃ deduxit, ubi procerum filij confidebant, &c. Ita sensit de Christianorum paupertate Iapon, ethnicus, & puer, ingenio, natura, ratione doctus. Vidit enim avaritiæ & cupiditatis domitorem supra omne aurum & gemmas splendere; & longè animi opes, supra fortunæ ornamenta eminere.

IV.
Macrob. 1. 1.
Saturn. 6. 11.

Quemadmodum stultus est, qui empturus equum, non ipsum inspicit, inquit Macrobius, sed stratum eius & franum: sic est, qui hominem ex veste, aut conditione, qua modo vestis nobis circumdata est, estimat.

astimandum putat. Et ille qui de Deo Socratis scripsit, *Neque enim, Apul. de Deo Socrat.* ait, in emendis equis phaleras consideramus, & balthei polimina inspiciamus, & ornatissime cernicis diuitias contemplamur: sed istis omnibus exuuijs amotis & amotis, equum ipsum nudum, & solum corpus eius, & animum contuemur. Itaque neque equus generosus iudicetur, qui stratus & instructum splendidam habeat: sed qui natura sit talis: ita nec vir honestus, qui multas & astimabiles opes habeat, sed qui animo sit prestans. Idcirco fortuna te omnibus bonis suis spoliavit, vt non tua, sed tu inspiceris. Antea mortales purpuram tuam laudabant; nunc patientiam tuam admirantur. Numquam Iob ornatior fuit, quam cum nudus fuit. Vestem prius homines videbant, tunc etiam mentem. Quot vlcibus corpus scatebat, tot animus eius virtutibus claruit. Itaque in fimo illustrior, quam in solio extitit. Neque illi paupertas grauis fuit, qui, ne grauaretur, ipse dudum antea animo diuitias abiecit. Qui opes pro onere habet, illi inopia est pro leuamento. Et certe multæ curæ, cum multis diuitijs abeunt. Venit autem vnâ paupertas & libertas. Vel potius tunc hominis libera generositas ostenditur, cum amissis quæ possederat, velut velo remoto, fortitudo eius apparet. Qui paupertati potius vitium, quam pauperi ascribunt, opinione, non re laborant. Fur pecuniam, latro vestem adimere potest, in virtutes non habet potestatem. Et vel idcirco omnia ista externa bona amisit Iob, vt occasionem haberet patientiæ suæ, longanimitatis suæ, fiducia suæ Mundo ostendendæ. Nihil deest auibus; *respicite volatilia cali, quoniam neque serunt, neque metunt, neque congregant in horrea: & Pater vester celestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Pecora in diem viuunt, feris ad alimenta solitudo sua sufficit. Itaque & vos Nolite solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? Hac enim omnia gentes inquirunt. Itaque vult Christus ea à suis fidelibus non sollicitè inquiri; sed sollicitudinem suam in Deum projicere omnes, quotquot Deo credunt. Scit enim, inquit, pater vester, quia his omnibus indigetis. Quare sicut pater filijs suis de cibo, de potu, de veste prospicit, ita prouidet Deus ijs, quorum paupertas hilaris, tuta & expedita est. Melius curatur, quem Deus curat. Curat autem pauperes, quia ob ipsam virtutem cura dignos iudicat: vt mox docebo,*

Socrat. apud Stob. serm. 11

Socrat. apud Stob. serm. 11

Matth. 6. 28.

Interim